

Racing minues - Halounské okruhy (CKKV Svijany hobby cup / UAC)

Tak se nám rok s rokem sešel a i závodní sezona se nachýlila ke svému konci. Tradiční tečka, CKKV Brdské dvoukolo, byla bohužel odeslána do říše „vzpomínáme“, a tak s nejvyšším očekáváním jsem se těšil na jeho nástupce. Jiný závod, jiná atmosféra, ale to dobré zůstalo. A to chuť porvat se, jak s tratí, tak i s tradičním větrem.

Netradičně v tradiční čas, na tradičním místě, v netradičním směru, ale s obvyklým zmatkem na trati. Jako obvykle se opakoval rituál pustit zaváděcí vůz. Takže malá rošáda na začátek a mohlo se prásknout do koní.

Balík čítající hodně přes padesát borců se celkem v poklidu rozjel směr Bykoš. Záměrně nebudu vyjmenovávat ty obce které si nevybavím. Zůstanou jen ty které nejde zapomenout. První zjištění že se jede proti ukrutnému větru znamenala dvě věci. Jak se říká oči na štopkách a nedělat díry. To se více méně podařilo všem. A tak až na malé občasně rozptýlení při pokusech o únik docela jízdní selanka. Čas na pokec, ticho před bouří. Zatím jsem si takticky hlídal čelo. Hlavně vidět kde jedou první. Sice se sem tam objevilo auto z protisměru, ale až na řidiče Tatrovky to proběhlo v klidu. Naštěstí tu infarktovou situaci, kdy se ze zatáčky vyloupne sedmdesátkou nákladní vůz, jsem si odbyl na krajnici na správné straně. Ale i v těchto nervácích nejenže nepovolily nervy a gatě, ale hlavně se nic nestalo. Pak přišlo Housínské sedlo...

Tak se nám zvednul kopec. Při mé smůle a furianství (jako nic) jsem zjistil, že se nejede ze strany mně známé. Čiližto stejný masiv, ovšem jiná cesta. V klasickém domnění tři zatáčky les a hotovo, jsem příliš pozdě zjistil svůj omyl. Z celkem slušné výchozí pozice (cca. 25 flek) a z radosti že jsem nezтуhnul první, nechal jsem si velkou pilu. No a pak přišel náraz na zem. Jednoduše se mi vypnuly nohy. Přirovnal bych to k jedné reklamě na baterky. Můj výtuh byl dost podobný tomu králíčkovi co běží přes poušť. Všecko co mělo kola se přeže mně prohnalo. Bejt u cesty nastartovanej šnek, tak by mě asi uslintal taky. Jedním slovem Bída...

Změna taktiky. Přeci jenom jsem začínal na časovkách a tempo taky nějaký jsem schopen upotit. Bohužel tuhle taktiku muselo zvolit více borců. Vyskytla se komická situace, kdy se krajinou řítí tři zoufalci (protože to zoufalost byla) s odstupem sta či dva sta metrů mezi sebou. Švanda se nekonala a mě se horko těžko podařilo dojet a posleze se přidat do skupiny až nad Koněprusama. Bohužel, dva z naší čtyřky jeli na výlet a tak mi to prozvěnu ve sjezdu zase odskočilo. Zoufalým tempem, či spíše sebevražedným tempem, jsem se řítit od Koněprus dál. Před Litní se dobrá věc podařila a na hranici křečí jsem dojel Petra Okruhlicu z CKKV. Měl radost, že nepojede proti větru sám a málem mu vypadly oči z důlků, kde jsem se tam vzal. V jeho případě předpokládám, že si myslel že jsem před a ne za ním...

Liteň. Když se daří, tak se daří. Založil jsem kašpárka, roztočil nohy a svižně začal stoupat. Trochu jsem si z naší trojice poodskočil. Bohužel, jen do první zatáčky. Pak se historie opakovala a těličko opět začlo stávkovat. Musel jsem zastavit a vyčkat, až znova naběhnou oběhy a životní funce. Kluci koukali jak puci a i když jsem mohl simulovat defekt, tak jsem prostě přiznal, že dneska to nejde. Neodjeli mi sice daleko, ale to co bylo dvěstě metrů v kopci, bylo na kopci v nedohlednu. Horko těžko jsem si dojel na hlavní. Tušil jsem že fouká ale i tak to překvapilo...

Zoufalost. Dvojička na dohled. Borec zalomenej nad řídítky a rychlost do 30 km. Opravdová morální zkouška. Jediné, co mě tak nějak uklidňovalo, že nikdo přede mnou

(dlouho jsem je na dohled neměl), nikdo za mnou. To se ovšem hlemýždím tempem blížilo Housínské sedlo...

Na podruhé už to nebolelo. To už ale ani nejelo.

Rychlostí podchlazené ještěrky hledající teplý kámen, jsem se kochal krajinou a vypnul. Na konci stoupání se přeže mě prohnal Míra Kakač a mě bylo jasné že se ani teď nesvezu. Nakonec jsem se horko těžko svezl z kopce před kopec, ale dál už to nešlo. Jak se povrch zvednul, tak se výkon nekonal. Spíše skonalo...

Změna taktiky na „dokončit“. Po smutném zjištění, že v tento den jedu časovku jednotlivce, jsem udělal chlapské rozhodnutí neřadit placku. Rozhodnutí pěkné, ale velmi neprozíravé.

Po dalším zoufalém sjezdu od Koněprus jsem se, naprosto v tu dobu pro mě sebevražednou rychlostí a tempem, přiblížil opět do Litně...

Nestoupíš dvakrát do téže řeky. Do řeky ne, do obce jo. Poučen z předešlého smutného příběhu, jsem se rozhodl nevyměknout. Přišla moje první křeč v životě do lýtku a tentokrát nestačilo zastavit, ale musel jsem se dekovat na trávu. Potažmo dodejme k obveselení domorodců. Vždy sem neměl nouzi o publikum. No ale když jsem se dal na válku, tak sem musel bojovat. Po sjezdu a po zjištění že jsem nejenom značně okoralý a i vytupělý, jsem se otočil a definitivně rezignoval...

Dojela mě skupinka z druhého balíku, druhé skupiny. Zaparkoval jsem se dozadu a doufal, že aspoň důstojně dokončím. O co víc jsem byl prošítěj, o to víc mi huba jela. Naštěstí přišla klasická předhalounská taktika o neútočení. Díky...

Odbočka na Halouny a cvak, cvak a jel jsem solo. Neskutečně nekonečný konec závodu. Na metě 500m jsem myslel, že už se tam prostě nepodívám. Při nájedzu do cílové rovinky v čtyřstupňovém kopci, jsem už viděl publikum. Kluci zahecovali. Automaticky jsem nahodil velkou, zamachroval a zтуhnul jak Golem bez šému. Od malé luxusní křeče do lýtku jsem dostal nepříjemnou křeč do stehén. Oživlé dřevo hadr. Aby má kulturní vložka byla kompletní, nebyl jsem schopen projet ani cílovým koridorem. Jen jsem se pohybem střeleného Józý dobelhal na trávu a jal se rozpohybovat. Jedno oko nezůstalo suché, ale na nikoho se nezlobím...

Co říci závěrem. Jen to obvyklé „vřele doporučuji“. Slušná trať, pěkná krajina a super organizace. I já známá bludička (Doksy, Brdský švih a zrušené Dvoukolo) jsem nezakufroval. Počasí vyšlo taky a aspoň nebylo vedro. Pozávodní vyhlášení u Paviána je krásný závěr za dlouhou sezonou.

Za mě musím poděkovat všem lidem z CKKV za organizaci. Zvláště pak Buňovi, jelikož na kopci připomínal slavného čerta z Tour. Hecoval jak dábel.

Za mě se už těším napřesrok.

Marhí (KPO)